

- "Miért szeretnéd ezt a foglalkozást választani? Szerinted mi a jó benne?" Az erre adott válaszok során jobban megismerjük a gyerekeket, belső mozgatóerőiket, vágyaikat.

A projekt során megvalósítandó feladataink: a gyermekek ismereteinek bővítése a sokféle szakma megismerése által; nemzeti értékeink, kultúránk átadása a régi foglalkozások bemutatása során

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: ismeretek bővítése, együttműködés, tolerancia, pozitív érzelmi azonosulás, rövidtávú és hosszútávú memória, szókincs bővítése, kifejezőkészség, anyanyelvi képességek, képzelet, kreativitás, logika, problémamegoldó képesség, időrendi sorrend...

<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • önellátás, önkiszolgálás, önálló öltözködés • segítség tekintetében: -kérés, -elfogadás, -nyújtás, megtapasztalása/megtapasztaltatása • csoport rendjének fenntartása, pakolás • tevékenységekhez szükséges átrendezésekben való részvétel • pihenéskor az ágyak szét-, és összerendezése • ágyneműk önálló fel-, és lehúzása • naposi feladatok • a tornaterem eszközeinek elpakolása 	
---	---	--

<p>Játék</p> <p>Játék feltételeinek biztosítása</p> <ul style="list-style-type: none"> • (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése) 	<ul style="list-style-type: none"> • szabad levegőn tartózkodás és játék - időjárás függvényében • szabad játék feltételeinek, zavartalanságának biztosítása • a gyermekek önálló ötleteinek segítése, kreativitásuk támogatása, az adódó helyzetek maximális kihasználása • az „agresszív” és/vagy „romboló” tevékenységek helyes irányba fordítása a játék sokszínűségét felhasználva, s egyúttal más alternatívák felajánlása, melyből a gyermek választhat • a gyermekek játszócsoportokba segítése 	
---	--	--

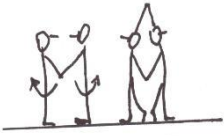
	<ul style="list-style-type: none"> • találós kérdések (népmesével kapcsolatos személyek, foglalkozások, helyek...) • Társasjátékok (Memory, Camelot, Túl az Óperencián, Találd ki...) • Amerikából jöttem... • Melyik foglalkozásra gondolkodok? • Tapintásos játék (szakmákhoz tartozó tárgyakat kitalálni tapintással) 	
--	---	--

<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek • matematikai tapasztalatok, matematikai játékok 	<ul style="list-style-type: none"> • Beszélgetőkör: <ul style="list-style-type: none"> - Mivel foglalkoznak a családtagok? - Milyen foglalkozásokat ismerünk? - Hogyan jelentkeznek a mesterségek a mesében? Lehetnének-e mások? (Pl.: Hamupipőke kőműves...) Hogyan alakulna a mese? - Van-e az állatoknak munkája? Mi az? Melyik hasonlít emberek által űzött mesterségre? (pl.: pók-takács) - A gyerekeknek van-e munkája? Mi szeretnél lenni, ha nagy leszel? Miért? Mit kell ehhez megtanulni? • Régi foglalkozások megismerése IKT eszközök segítségével. Tudunk-e mondani olyan szakmát, ami nagyon rég óta létezik? <div data-bbox="762 1447 1286 1839" data-label="Image"> </div> <ul style="list-style-type: none"> • Tudjuk-e, mit csinál pl.: a bognár, a kanász, a csizmadia, a kalmár, a gombkötő, a képfestő, a 	
---	---	--

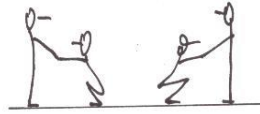
	<p>vályogvető, teknővájó, a szűcs, varga, takács vagy a vincellér?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vajon miért szűnnek meg a régi mesterségek? • Van-e olyan hivatás, ami ma még nem létezik? • Ki tudtok-e találni egy olyan munkát, amilyen még nincs, de kedvetek lenne hozzá? • Szokatlan és érdekes munkák a nagyvilágból¹ • Szakmákkal kapcsolatos tárgyak felismerése tapintással (letakart kosár) • Szakmák és eszközeik összepárosítása, ezek csoportosítása (főfogalom alakítása, összehasonlítás, relációs szókincs...) <div data-bbox="938 797 1117 1055" data-label="Image"> </div> <ul style="list-style-type: none"> • Látogatás az állatorvosi rendelőben és a patikában • Rendőr az óvodában • Kirándulás a Gyermekvasúttal 	
--	---	--

<p>Verselés, mesélés</p> <ul style="list-style-type: none"> • anyanyelvi játékok • beszélgető kör • drámajátékok 	<ul style="list-style-type: none"> • Találós kérdések (Kiazaki? című könyvből) • Szólások, közmondások² • Felelő (Beszédészlelést fejlesztő foglalkozás) • Mesék³: <ul style="list-style-type: none"> - Marék Veronika: Tökmag- fodrászat - Varga Katalin: Mosó Masa mosodája - Móra Ferenc: A kéményseprő zsiráfok - Hárs László: Tündér a műhelyben - Tony Wolf: Mesél az erdő- A legjobb festő • Versek⁴: <ul style="list-style-type: none"> - Weöres Sándor: Dolgozók - Osvát Erzsébet: Tetőfedő - L.J. Kern: A zsiráf a fényképésznél 	
--	--	--

<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • A színes, képes füzetek felhasználása, vágás gyakorlása és ragasztással kompozíció készítés • különböző mesterségek megmintázása kerek sajtos kartonból vágással, ragasztással, színezéssel <ul style="list-style-type: none"> • szakács készítése vágással, ragasztással különböző anyagok felhasználásával 	
---	---	--

<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • a mindennapos testmozgás játéka, feladatai 	<ul style="list-style-type: none"> • Játékos, mindennapos testmozgás az udvaron • Bemelegítés járás- és futásgyakorlatokkal (a mesterségekhez kapcsolódóan, pl.: katona, szakács, törpe, boszorkány, hegymászó, biztonságiőr, mozdonyvezető...) • Párosgyakorlatok: <ul style="list-style-type: none"> - Kar-, váll-, törzsisom nyújtó gyakorlat: <p>3-4 1-2</p>	
---	---	--

- Lábizom erősítő, ritmusérzéklet fejlesztő gyakorlat:

- Láb és hátizom nyújtó gyakorlat:

- Tündérfogó: A boszorkányok feladata az lesz, hogy minél több tündért megfogjanak, akit megfogtak fává változik (szögállás karok magas tartásban, törzshajlítást végeznek jobbra, balra) úgy lehet kiszabadítani, ha valaki körbeforgatja 2x. Szabadítás közben, nem lehet megfogni a boszorkányoknak a tündéreket.
- Tündérfogó hossz tengely körüli gurulással: Állandó fogóval játszott játék. Akit megfognak, meg kell fognia a térde alatt a lábát, és a játékterület szélén lévő matrachoz megy, ott gurul végig.
- Szabadon választható játék (általában kidobós)
- Levezető gyakorlatok
- Szoborjáték az öltözőhöz menet

Ének-zene, énekes játék, gyermektánc

- Egy boszorka van (ism)
- Egy kismalac (új)
- Mondókák:
 - Jákobnak volt hat fia
mind a hat csizmadia.
Simi, Samu, Sámuel,
Dini, Dani, Dániel. (lábbal mérőzve és
ritmustapssal is, külön-külön és egyszerre)
 - Kaszálj, Pista, kalapálj,
holnap délig meg ne állj!

- Zenehallgatás:
 - Halász Judit: János kovács

https://www.youtube.com/watch?v=s_Zf49xYLMQ

MELLÉKLET:

I. Szólások, közmondások

1. Amilyen a mester, olyan a munkája.
2. Az erős fonalból tartós az ing.
3. Gyakorlat teszi a mestert.
4. Jó tanítvány se mindjárt mester.
5. Legjobb mester az élet.
6. Könnyű a mesterség annak, aki tudja.
7. Mesterségnek szerencse a mestersége.
8. Ne ítéld arról, amihez nem értesz.
9. Nem mind katona, ki kardot hord.
10. Az okos vadász nem iszik előre a medve bőrére.
11. Amint veted a pendely hálót, úgy fogod a keszeget.
12. Aki szurkot forgat, megmocskolja a kezét.
13. Kinek a pap, kinek a papné.
14. Bagoly is bíró a barlangjában
15. Gazda szeme hizlalja a jószágot.
16. Verekedő pásztorok közt jó dolga van a farkasnak.
17. Jó pap is holtig tanul.
18. A suszternek lyukas a cipője.

19. Legjobb szakács az éhség!
20. Szakáccsal nem jó haragban lenni!
21. Nem lesz abból kovács, akinek nem kell a kalapács.
22. A suszter maradjon a kaptafánál!
23. Sok bába közt elvész a gyermek.
24. Kovács kovácsra irigykedik.
25. A betyárból lesz a legjobb pandúr.
26. Két dudás egy csárdában nem fér meg.
27. Egy kaptafára húz mindent.
28. Ki minek nem mestere, hóhéra az annak.
29. Ki-ki maga mesterségét folytassa.
30. Tűzoltó munkát végez.

II. Szokatlan és érdekes munkák a nagyvilágból

1. Kukacszedő

Gondolkodtál valaha is azon, hogyan kerülnek a halcsalinak használt kukacok a horgászládába? Nem, nem a madarak gyűjtögetik össze, hanem erre szakosodott munkások, akik utána ásnak ezeknek a nyálkás élőlényeknek, hogy te a horgászat végén hazavihesd a zsákmányt.

2. Utasrendező személyzet

Szintén mindennapos tapasztalat az, amikor a tömegközlekedési csúcsforgalomban az emberek szardínia módjára próbálják bepréselni magukat a járművekbe. A túlszűfolt Tokióban ennek az elkerülhetetlen helyzetnek a feloldására kezdtek el alkalmazni egy külön személyzetet a metróon, akik hatékonyan elrendezik (benyomják) az utasokat a szerelvényekbe.

3. Kutyakaja tesztelő

A nevével ellentétben itt nem arról van szó, hogy embereken teszteljük a kutyatápot. A munka egyfajta minőségellenőrzést jelent, azaz a tesztelők azt ellenőrzik, hogy a táp és összetevői megfelelnek-e a szabványoknak.

4. Biciklihorgász

Ez a szakma holland specialitás, ugyanis minden évben több mint 14 ezer rozsdás bicikli köt ki Amszterdam csatornáiban. Ezeket szedik ki a biciklihorgászok.

5. Hivatásos alvó

Talán a legkényelmesebb munka a világon. A hivatásos alvók feladata, hogy különféle alvászavarokkal kapcsolatos kutatások során elbóbiskoljanak és hagyják, hogy a kutatók vizsgálják az alvásuknak a folyamatát.

6. Hivatásos sorban álló

Amíg sorban kell állni, addig mindig lesz kereslet a hivatásos sorban állók iránt is. Ez a "szabadúszó" állás rendkívül népszerű Japánban, ahol nagyon hosszú sorok tudnak kialakulni, így az emberek szívesen fizetnek pénzt azért, hogy ne kelljen végig állni a sorukat.

7. Élő próbababa.

A kirakatokban állnak, és vonzzák a járókelők figyelmét. Követelmény: több órán át mozdulatlanul állni.

8. Csúszda tesztelő.

A vízi park látogatása általában nem olcsó élmény, de van egy munkahely, ahol fizetnek, hogy teszteld a csúszdák minőségét. Értékelni kell, hogy mennyire biztonságos, érdekes és extrém, mielőtt megnyílik a park a látogatók számára.

9. Bocsánatkérő.

Japánban, nagyon nehezen kérnek bocsánatot, ezért erre a célra lehet bérelni hivatásos bocsánatkérő szakembereket. Az ilyen szolgáltatások ügyfelei több, mint 40% -a 20 és 40 év közötti nő. Ahhoz, hogy ilyen munkát végezhess,

képesnek kell lenned arra, hogy jól kommunikálj az emberekkel, és részt vegyél speciális kurzusokon, ahol megtanulhatod, hogyan kell helyesen elnézést kérni.

10. Hivatásos alvók

Évek óta toboroz a NASA olyan munkatársat, akinek nincs más dolga, mint különleges ágyon feküdni egész nap. A súlytalanság emberi szervezetre gyakorolt hatását vizsgálják. Kecsegtetőnek tűnik, ám nem véletlen, hogy évek óta folyamatosan pályáztatják a jelentkezőket. A súlytalansági asszisztensnek ugyanis hatvan napig kell feküdni magasba tett lábbal, tilos felkelni. Tisztálkodni, étkezni is az ágyon kell.

11. Élő madárijesztő

Angliában számos farmra keresnek emberi madárijesztőt, különös tekintettel a varjak elriasztására. A brit gazdák jó fizikumú férfiakat, elsősorban diákokat várnak szezonmunkára, a feladatkört értelemszerűen nem részletezték.

12. Kígyóméregfejtő

Kórházak és laboratóriumok alkalmazzák őket ellenmérgek készítéséhez, valamint további kutatások, gyógyszerek fejlesztéséhez.

13. Repülőgép festő

A nagy gépek festése és polírozása nem könnyű feladat, azonban csak egy középiskolai végzettségre van hozzá szükség és a fizetés is rendben van, így hát ez az érdekes munkahely sokak számára elérhető.

14. Golflabda-gyűjtő bűvár

A bűvárkodásra hajlamosak vagyunk hobbiként gondolni, pedig a hivatásos merülőök is megtalálhatók számos területen. Mentőbűvárok, ipari bűvárok, hogy csak a legismertebbeket említsük. És igen, léteznek olyan békaemberek is, akik

naponta alámerülnek a golfpályák tavaiba, hogy az odapottyánó labdákat összeszedjék.

15. Hivatásos mesélő

Ez értelemszerű... Ilyen például Csernyik Pál Szende is, a lábbábos székely mesélő

III. Mesék

Hárs László: Tündér a műhelyben

Ez a mese, amit most mondok, valóságos, igazi mese, pontosan úgy esett meg, ahogy elmesélem. A valóságos, igazi mese egy valóságos igazi tündérről szól, meg egy valóságos, igazi kisfiúról.

A kisfiút úgy hívják, hogy Andris. A tündért úgy hívják ... de minek is egy igazi, valóságos tündérnek név. Nincs neve ennek a tündérnek, vagy ha van is, én bizony nem tudom. Mert az igazság az, hogy én is csak úgy hallottam róla, nekem is csak úgy mesélték ezt a tündért, de a maga színvalójában sohasem láttam, legfeljebb ha néha-néha vélem felcsillogni itt vagy amott az egyik ékes szárnyát, vagy a szép szemét. Tulajdonképpen nem is látta soha senki más, csak Andris.

Ez az Andris nem királyfi, még csak nem is herceg, vagy gróf vagy báró, vagy olyanféle juhászlegény, aki elnyerte a királykisasszony kezét meg a fele királyságot. Andrisnak nincs se címe, se rangja, dolga viszont annál több akad. Andris ugyanis lakatosmesterséget tanul.

A lakatosmesterség minden bizonnyal gyönyörűsége szép tudomány, de az megint más kérdés, hogy mint vélekednek erről a tündérek. Mert ők virágkelyhekben, patakok futó habjaiban, hegyi kristályok csillogásában laknak, a lakatos pedig zengő üllővel, csengő pöröllal, döngő bádoglemezzel, reszelővel, fúróval, vésővel dolgozik, igazán ritkán akad dolga a műhelyben virágkehellyel, ha csak nem vasból kovácsolt virágkehelyről van szó.

Andris mégis a műhelyben ismerkedett meg a tündérral. Mégpedig rögtön az első nap. A tündér az esztergapad meg a satupad között állt, de senki se látta, csakis Andris és ő is csak akkor, amikor emberi alakot öltött, mert a tündéreket kizárólag emberi alakban láthatjuk meg, másképpen nem tudnak megmutatkozni előttünk.

Andris akkor éppen egy darab vasat reszelt. A vas is újdonság volt, a reszelő is, no meg Andris is, mert éppen aznap állt először a lakatosműhely satupadja mellé. S mivelhogy mindhárman olyan újdonságok voltak, hát egyikük sem értette még a dolgát, nehezen haladt hát a munka.

A tapasztalatlan Andris húzogatta a tudatlan reszelőt az újonc vasdarabon és egyszer csak elkezdett sajogni a tenyere. Szép piros foltok gyulladtak ki a tenyere bőrén, de Andrisnak nemigen tetszettek, mert sajogtak. Idő múltán a piros foltok megduzzadtak, nagy, puffadt hólyagokká dudorodtak és azok már nemcsak sajogtak, hanem alaposan fájtak.

Más ilyenkor abbahagyja a munkát, elbúvik az oszlopos fűrőgép mögé, megfújálja a tenyerét és jól kiszipogja magát. Más igen, de Andris nem. Hiszen az volt élete vágya, hogy lakatos lehessen! S hogy a sírásnak még az árnyékát is elhessegesse, hát összecücsörítette a száját s jókedvű füttyszóra gyújtott. De olyan igen-igen jókedvűre, hogy a puffadt hólyagok mind elsárgultak mérgükben.

Ezt a füttyszót hallotta meg a tündér s mi tagadás, nagyon megtetszett neki. Hamarjában emberi alakot öltött hát, s szakasztott olyan lett, mint valami öreg, sokat tapasztalt lakatosmester. De az csupán csselfogás volt részéről.

Az öreg lakatosmester képét viselő tündér kilépett a gyalugép mögül, elhaladt az esztergapad mellett s odaállt Andris háta mögé. Nagy, erős, kemény kezével megragadta a reszelőt s húzkodni kezdte. Andris érezte, hogy a reszelő csak úgy suhan a vason, mintha szárnya nőtt volna s a tenyerén a hólyagok is sokkal kevésbé sajognak. Végül már nem is érzett semmi fájdalmat. És délután, mikor letette a reszelőt s megnézte a tenyerét, hát látta, hogy már sokkal erősebb, keményebb, mint reggel volt.

Másnap reggel a tündér megint csak odaállt Andris mögé és segített neki a reszelőt húzogatni. Így ment ez harmadnap és negyednap is, míg végül Andris tenyere éppen olyan erős és kemény lett, mint az öreg lakatosmester-tündéré. Akkor a tündér a vízcsaphoz lépett, megmosta a kezét s szépen visszaurrant az esztergapad mögé. Onnan hallgatta a vidám füttyszót.

Az egész műhelyben senki sem tudott erről a varázslatról, de tudták a kalapácsok, a reszelők meg a fűrészek s mindannyian jól ismerték a tündért, hiszen ott lakott velük a szerszámos fiókban. S azontúl úgy engedelmeskedtek Andrisnak, mintha már száz esztendeje együtt dolgoztak volna vele a száz esztendő lakatosműhelyben. A vasat úgy vágták, mint a vajot, az acélt úgy metszették, mint a puha sajtot. S Andris vidáman fütyörészett.

És a tündér, ha Andris füttyszavától virágos kedve támadt, hát rátelepedett a fűrészre vagy a reszelőre. Nem látta senki, de Andris tudta, hogy ott üldögél a szerszám hegyén. Abból tudta, hogy a reszelő még könnyebben siklott, a fűrész még sebesebben csúszott, mint máskor. És Andris füttye még vidámabban kanyargott az öreg műhely vén pókhálói között.

A tündér neve nincs kint a műhely cégtábláján. Talán nincs is neve. Minek egy tündérnek név és minek egy tündérnek cégtábla? De ott él a műhelyben, ezt elhihetitek, s ha eljön az ideje, hát ti magatok is megismerkedhettek vele. Akkor majd meglátjátok, hogy szakasztott olyan, mint a mesében.

Tony Wolf: Mesél az erdő – A legjobb festő

Mióta megjelentek a járművek Törpeországban, az élet igazán izgalmas lett. Mindenütt autók cikáznak, s egyre több a karambolt. Persze, eddig nem volt súlyosabb következményük.

Ám legutóbb egy teknős belerohant egy vakondtúrásba, mert elfelejtett fékezni. Óriási púp nőtt a fején, és eltört az egyik lába. Kórházba kellett szállítani. Ezt már a törpék is megelégték.

-Ez így nem mehet tovább! Közlekedési szabályokra és táblákra van szükség. Gyerünk Piktör Optimuszhoz!

Piktör Optimusznak latin neve van, és azt jelenti, hogy : Legjobb Festő. Büszkén viseli ezt a nevet, s fent látható egyik világhírű festménye, melynek címe: Az öreg törpe. Ugye szép?

Optimusz és segédei most éppen közlekedési táblákat festenek. Mindjárt el is magyarázza a teknősöknek, hogy melyik mit jelent. A béka éppen a Vigyázat, csigaátkelés! nevű táblát tanulmányozza.

-Teknős! Ha ezt a táblát látod - magyarázza - meg kell állnod és csak akkor mehetsz tovább, ha látod, hogy egyetlen csiga sincs az úton. Érted?

-A... azt hiszem, igen. És mit jelent ez a tábla a virággal?

-Ezt a virágszedést tiltja meg - mondja Optimusz, majd sorra elmagyarázza a többi tábla jelentését is. - Ez itt azt jelenti: Vigyázat, erdőtűzveszély. Ahol ez áll, ott nem szabad tüzet gyújtani.

Persze a teknősöket jobban érdekelték Optimusz mester egyéb munkái. A katicabogarak négyzeteket rajzoltak a járdára, s reggeltől estig csak ugróiskoláztak. Ezt az egy játékot ismerték, és már nagyon unták. Odarohantak Optimuszhoz.

-Piktor! Nem tudnál egy új játékot kitalálni nekünk?

Hogyne tudna! Ecsetjével átfesti a katicák hátát. Az elsőre egy pöttyöt, a másodikra két pöttyöt, a harmadikra hármat... s máris dominózhatnak egymással.

Váratlanul betoppan a menyét egy kosár tojással.

-Nézd csak, Piktor, ezeket a tojásokat, tudod ellop... azaz kölcsön... illetve most kaptam ajándékba. Először meg akartam enni őket, de rájöttem, hogy jobb lenne, ha mindet befestened. Betenném a vitrinbe dísznek... vagy akár el is ajándékozhatnám. Sosem lehet tudni, mire lesznek még jók.

-Rendben - mondja a mester. - De örvendetes lenne, ha egy üveg lekvárt... hm... ajándékba... esetleg...

A festőműhely ablakán néhány kíváncsi éjjeli lepke kukkant be.

-Na ne! Ez így nem megy - jajdul fel a festő, amikor meglátja őket.

-Mi nem megy? Talán a festés?

-Dehogy! A szárnyatok! Nézzetek tükörbe! Ilyen szörnyű szürke szárnyakkal akartok ma mulatságba menni? Valami vidámabb színt kell öltenetek.

-Igen, de...

-Csak semmi de! - Sietve előkapja a színmintákat. - A segédem éppen a héten hozta Párizsból ezeket a legújabb modelleket.

Piktor mester színesnek szeretné látni az egész világot, s a szürkétől dühbe gurul. Szín kollekciója valóban csodaszép.

-És valóban tudnál nekünk ilyet festeni? - kérdezték a lepkék, s a szemük máris csillogott.

-Hát persze. Ajándékba esetleg egy kis méz, pár szem dió, egy toboznyi fenyőmag... és minden rendben.

Még aznap este a párizsi divat bevonul Törpeországba: elől az éjjeli lepkék, utánuk a cserebogarak, a cincérek, mögöttük valamennyi bogár felvonul. Hát nem sokkal szebb ilyen tarkán a világ?!

Móra Ferenc: A kéményseprő zsiráfok

Gyerekek, hallottátok-e már hírét a marabu-várnak? Rá ne mondjátok, hogy hallottátok, mert én akkor mindjárt azt kívánom, hogy mutassátok hát meg ezt a híres várat a térképen. Ott pedig nem mutatjátok meg, ha holnap ilyenkorig keresitek is.

Marabu-vár nem a térképen van, hanem az állatkertben. Ott az is meglátja, aki nem keresi. Én se kerestem, mégis messziről megláttam a hegyes tetejű marabu-palotákat.

- Ugyan kik laknak ezekben a furcsa emeletes házakban? - kérdeztem az őrt.

- Azokban a marabu-madarak laknak, kérem - okosított föl az ember.

- Marabu-madarak? - mondtam csodálkozva. - No, azok nagy urak lehetnek, hogy így kedvüket keresik. Szeretnék velük megismerkedni.

- Lehet - azt mondta az őr s megzörgetett egy rácsos ablakot a marabu-palotán. Hát ki is dugta rajta a fejét - egy fülesbagoly.

- Nini - mondom -, ez a madár tán hétköznap fülesbagoly, vasárnap marabu?

- Füles bagoly az mindig - nevetett az őr -, ő a cselédje a marabunak.

Így kellett lenni, mert a fülesbagoly hirtelen visszakapta a fejét s rikoltott odabent esze nélkül. Bizonyosan azt jelenthette, hogy vendég áll a házhoz, tessék fölhúzni a csizmát.

Fölhúzta-e marabu úr a csizmát, vagy nem, meg nem mondhatom, mert csak a hosszú orrát tolta ki az ablakon.

- Kecsegés jó reggelt - köszöntem fel neki, de nem szólt rá semmit.

- Szerecsen madár az, nem ért magyarul - mondta az őr.

- No én meg szerecsenül nem értek - szomorodtam el. - Hanem azért, ha ilyen szép házat kapnék, én is beállnék marabunak.

- Azt megteheti az úr - nevetett az őr -, csak tessék kivárni, míg olyan hosszúra megnő az orra, mint a marabué.

De úgy elszaladtam én onnan, hogy vissza se fordultam többet s azóta se láttam marabu-várat. Csak a verebek hozták hírül az újságot, hogy nagy a baj marabuéknál.

A baj az volt, hogy Tél apó a marabu-palotákba is bekocogtatott a múltkoriban s nagyon ráijesztett a forró naphoz szokott afrikai madarakra. Bezzeg egy-kettőre megtanította magyarul a kis marabu fiókákat.

- Nagy a bánat, nagy a bú, fázik a kis marabu! - egész éjszaka azt jajgatták az ártatlankák.

Ők még hírét se hallották a télnek, de az öreg marabu apó sokat tapasztalt már jártában-keltében s tudta, hogy mivel lehet a telet megszelídíteni.

- Fűts be! - parancsolta a bagolynak.

Bagoly inas szót fogadott, de nagy baj is lett belőle. Egyszerre teleszaladt füsttel valamennyi marabu-ház, az orruk hegyéig se láttak tőle a madarak.

- Marabu úr, azt gondolom, a kéményben sok a korom - köhécselt Bagoly inas.

- Hát ki kell söpretni - tüszkölt mérgesen marabu-apó.

- Könnyű azt mondani, de hol találok én emeletes kéményseprőt? - gondolkozott el a bagoly.

Futott szegény fűhöz-fához, de mindenütt azt mondták neki, hogy ehhez a mesterséghez nem értenek. A róka ugyan lobogtatta a farkát, hogy azzal lehetne kéményt söpörni, de csak akkor, ha füstölt kolbász lógna benne.

- Sajnálom, vendéglőből hozatjuk a kosztot - mondta elkeseredve a bagoly s nem győzte a fülével a szemét törölgetni.

Marabuéknál nagy szomorúság volt azon az estén. El is határozták, hogy másnap itt hagyják a marabu-várat és visszaköltöznek arra a jó forró szerecsen-homokra a pálmás Nílus partján. Mindjárt át is szalajtották Bagoly inast zsiráf szomszédékhoz, hogy kérje el a vasúti menetrendjüket. Nekik még bizonyosan meglesz, mert nemrég költöztek ide Afrikából.

Zsiráf apó éppen aludni készült, mikor betoppant a bagoly és elhuhogta a bajukat.

- Menetrendet nem adhatok, hanem adok egy jó tanácsot - hunyorított Zsiráf apó. - Kidobolták Szentesen: aki fázik reszkessen.

- Süsd meg a tanácsodat! - süvöltötte haragosan a bagoly,

Zsiráf apó mosolyogva súgott valamit a négy legényfiának.

Mit súgott nekik, mit se, azt én meg nem tudom mondani, de az bizonyos, hogy mikor másnap hajnalban az öreg marabu kinézett az ablakon, táncolni kezdett kopasz fején a hálósapka, olyan csodát látott.

- Hej, gyerekek! - csengette föl a háza népét - nézzetek csak ki az ablakon, mi történt az éjjel! Zsiráffejük nőtt a kéményeknek!

Úgy volt biz az, négy zsiráffej meredezett ki a négy kéményen. Olyan bohókás látvány volt ez, hogy a kelő napnak is egyszerre nevetőre gömbölyödött az ábrázata.

Úgy bizony, mert ahogy a bagoly inas elshuhogott, azt súgta Zsiráf apó a fiainak:

- Gyerünk csak gyerekek, söpörjük ki a marabu szomszédék kéményeit, hogy meg ne vegye az istenadtákat a hideg. Nem sokból áll az nekünk, létra se kell hozzá.

Biz ahhoz nem kellett semmi se, még székre se kellett nekik állni, csak úgy álló helyükből kidugták a fejüket a kéményen. Igaz, az ábrázatuk kormos lett egy kicsit, de a kémények szelelnek azóta, mint a parancsolat s marabuéknak eszükbe sincs a kivándorlás. Egész nap ott sütkéreznek a kemence körül s úgy járják a csárdást, ahogy a bagoly fütyül nekik. Közbe-közbe pedig elhallgattatják a bagoly muzsikást s felköszöntik az udvari kéményseprőjüket:

- Ácsi! Éljen zsiráf bácsi!

Ilyen jószívű teremtések a zsiráfok. Amelyiktek föléri a fejük tetejét, vakargassa meg a homlokukat, megérdemlik.

Marék Veronika: Tökmag - fodrászat

Tökmag belesett a fodrászüzletbe.

-Én is fodrász leszek! - határozta el. Otthon felvett egy köpenyt, keresett fésűt, kefét.

-Kit fésüljek meg?

-Engem! - kérte Kata, a testvére. Tökmag munkához látott - de Kata haja egyre gubancosabb lett.

-Hagy abba, majd én kifésülöm! - mérgelődött Kata.

-Kit fésüljek meg? - kérdezte tanácstalanul Tökmag. Szerencsére meglátta a szomszédék puliját. Fésülni kezdte a puli hosszú, fekete szőrét.

"Biztos örül neki." - gondolta Tökmag. De a puli nem örült egy csöppet sem. Gyorsan elfutott haza. Tökmag elszontyolodott.

-Nincs rám senkinek sem szüksége!

-Hol van az a fodrász? - kiáltott Kata. - Várják a vendégek!

Három kócos hajas baba várt Tökmagra. Amikor készen lett, három csokit kapott Katától.

-Fodrásznak lenni jó. - jelentette ki Tökmag.

Varga Katalin: Mosó Masa Mosodája

Mosó Masa, a szorgos medve már kora reggel munkához látott. Nem is akármilyen munkához: egy nagy táblára piros betűket festett, majd kiszegezte kedvenc fájára.

Nemsokára összeszaladt a szomszédság, s kíváncsian betűzgette a tábla feliratát.

MEGNYÍLT A MOSODA.

AKAR ÚJ BUNDÁT? KERESSE FEL MOSODÁMAT

MINDEN MOCSKOS BUNDÁT

TISZTÁRA MOS

MOSÓ MASA

- Ez lesz csak az igazi mulatság! - rikkantott a minden lében kanál csuklyás majom. -Segítsek?

- Köszönöm, de már van segítségem - felelte Mosó Masa. Az egyik fa tetejéről előkerült Mosó Masa kisöccse, Misu is.

- Gyűjts rőzsét - mondta Mosó Masa - , mert nemsokára megkezdődik a nagymosás.

Mosó Misu fűrgén mászott fáról fára. Reccsent a sok száraz ág, s nemsokára ott állt a halom rőzse a patak partján.

-Mit segítek? - kérdezte Misu. Mosó Masa sürgött-forgott, miközben Misunak is mindig talált újabb és újabb feladatot:

-Gyűjts tüzet a katlan alá! Segíts a dézsába vizet önteni! Készíts ki kötelet is! Feszítsük ki két fa közé!

Miközben Mosó Masa és Misu sürgött-forgott, egymás után megérkeztek az első megrendelők. Elsőnek kényes hermelin érkezett:

-Tisztíts ki, kérlek, mert valami ráesett a hátamra, s csupa folt lett hófehér szőröm.

Loccsant a víz, habzott a szappan, s a hermelin nemsokára ott függött bundástul a kifeszített kötélén.

-Nem gondolod, hogy elzsibbadok?

-Sajnálom - válaszolta Mosó Masa - , de másképp nem tudlak megszárítani.

Freccsent, habzott a víz, folyt a szorgos munka, s délre ott száradt a kötélén a csuklyás majom, a nyugtalan zerge, a csíkos tapírkölyök, a szemfüles róka, a puma és három reszketeg nyúl.

-Meddig kell itt gubbasztanunk? - kérdezte a puma.

-Amíg le nem megy a nap! - közölte Mosó Masa.

-Még szerencse! - sóhajtott a három reszketeg nyúl. - Sötétben könnyűszerrel kerekét oldhatunk! Cseppet sem barátságos a puma képe.

megérkezett a fekete medve:

-Tisztíts ki engem is, kedves rokon!

A kedves rokon másfél óráig csutakolta a medve gubancos szőrét. Hanem ahogy feltette a kötélre, az egyik fa nagyot reccsent, s kettétörött.

Mondanom sem kell, hogy az összes kimosott állat letoccsant a fűre. Hű, micsoda kavarodás támadt egyszeriben! A medve alatt ott lapult a kényes hermelin. A nyugtalan zerge hátára ráesett a csíkos tapírkölyök. A róka a puma alatt nyögdécselt. S a három reszketeg nyúl háromfelé gurult.

-Ez ám az igazi mulatság! - rikkantott a csuklyás majom, s jókedvűen tocsogott a kidúlt vízben.

-Kezdhetjük előlről az egészet! - sóhajtott Mosó Misu. Az állatok zshivajogtak, zúgtak:

-Teljesen elzsibbadt derekunk, lábunk! Szó sem lehet az újramosásról!

-Barátaim! Legyetek türelemmel! - kérlelte őket Mosó Masa . - Ne keltsétek rossz hírét mosodámnak. Semmiség az egész! Percek alatt készen leszek. Készíts, Misu új fürdőt a vendégeknek!

De az állatok közül csak a hermelin és Szemfüles hallgatott rá.

-Kockázatos nekünk az ilyen barátság! - kiáltoztak a nyulak, s fürgén elfutottak a gyanúsán nyújtózkodó puma elől. A puma villámgyorsan utánuk ugrott, de még rávicsorított a csíkos tapírkölyökre és a zergére, így azok is jobbnak látták, ha kereket oldanak.

Mosó Masa búsan sikálta a hermelin kényes fehér szőrét.

-Nincs ezekben az erdei vadakban semmi kulturáltság! - panasolta. A hermelin és a róka engedelmesen csüggeszkedett a kötélén.

-Hiába, a műveltség áldozatokkal jár! - súgta Szemfüles. A sötétség beálltakor előcammogott a lajhár is.

-Úgy hallottam, hogy itt tisztítják a piszkos bundákat!

-Záróra! - rikkantott Mosó Misu, s leemelte a kötélről Szemfülest és hermelint.

-Hogyhogy záróra? - morgott a lajhár. - Hát illik ez?

-Az egész napot átaludtad! Illik ez? - válaszolt Mosó Masa és felfutott a fára aludni.

IV. Versek

Weöres Sándor: Dolgozók

Télen-nyáron fuvaroz a Márton,
erdőn-völgyön vonatoz a Pál,
Jankó buzgón szegeccsel a gyárban,
jó csizmákat Feri kalapál.

Új lisztből süt kenyeret a Borcsa,
gyárban vásznat szövöget Ilók,
Zsuzskáéknál csattog az olló,
így dolgoznak fúrge dolgozók.

Osvát Erzsébet: Tetőfedő

Kilyukadt a cseréptető.
Befedi a tetőfedő.
Vidám legény, dudorász:
- Nem ázik be már a ház.
Bátor legény, nem fél fent.
Úgy jár-ke, mint idelent.
Az antennák nézik őt,
hogyan fedi be a tetőt.
Rigók, cinkék megcsodálják.
Ellesik a tudományát.

L. J. Kern: A zsiráf a fényképésznél

Fénykép kellett a zsiráfnak,
fényképészhez ment vasárnap.
- Le tud engem fényképezni?
- Kérem!
- Szépen tud ön fényképezni?
- Szépen.
- És a képet most csinálja?
- Nyomban!
- Van-e hozzá masinája?
- Ott van!
- Nem fog a kép elmozdulni?
- Kár izgulni!

- És elférek majd a képen?
 - Csak a fele fér rá, kérem.
 - S mi lesz a másik felemmel?
 - Hát, azt majd külön veszem fel.
 - De remélem, nem lesz drága.
 - Két kép ára.
 - Hátha elférek egy képen!
 - Semmiképpen!
 - Nos, ha másképpen nem megy: rajta!
 - Csett: a lába.
 - Csett: a torka
 - Kész!
- Fél meg fél az egy egész.
Uram, roppant vonzó rajta!

